

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జనవరి 1999

ప్రత్యేక సంచిక

అతిమానస యోగానికి సింహద్వారము

అతిమానస యోగము యొక్క ప్రథమ మంత్రము సమర్పణ; దాని చరమ మంత్రముకూడా సమర్పణయే. తనను తాను భగవంతుని కర్పించుకోవాలని, దివ్యచైతన్యంలోకి ఆరోహించాలని, సంపూర్ణంగా పరివర్తన చెందాలనే అభిలాషతో ఈ యోగానికి అంకురార్పణ జరుగుతుంది; భగవదర్పణ పూర్తికావడంతో పరిసమాప్తమవుతుంది. ఎందుకంటే ఆత్మార్పణ సంపూర్ణమైనప్పుడే ఈ యోగం పరాకాష్ఠకు జేరుకోవటం, మనిషిని అతిమానసదైవం తనలోకి పూర్తిగా పరిగ్రహించుకోవటం, మనిషి పతాక స్థాయికి చేరుకోవటం, రూపాంతరీకరణము జరుగుతాయి.

*

తననుతాను సంపూర్ణంగా దైవానికి, పరాశక్తికి సమర్పించుకోవటమన్నది చైతన్యము యొక్క అన్ని స్తరములలోను, కదలికలలోను జరుగవలెను.

శ్రీఅరవిందులు

మన సమస్త చైతన్యాన్ని పరిపూర్ణంగా దైవపరం చేసి, ఆయనపై అపారమైన ప్రేమను పెంచుకొని, సకల సంపర్క సంబంధాలను ఆయనతోనే పెనవైచి, 'మహాప్రభో! నన్ను నీవుగా రూపాంతరీకరించుకొమ్ము' అని ప్రార్థించడమే యిక మనం అనుసరించవలసిన మార్గము. ఓవిధంగా ఆలోచిస్తే, మనలో క్షేత్రజ్ఞునిగా నివసిస్తున్న దైవమే సాధన సాగించే సాధకుడు, యోగాధిపతి అవుతాడు. ఆ యోగాధి పతియే నీ నిమ్న వ్యక్తిత్వాన్ని, దివ్య రూపాంతీకరణా నికి కేంద్రంగాను, స్వయంసిద్ధికి సాధనంగాను వినియోగిం చుకుంటాడు....

ఆచరణలో దీని స్వరూపమిావిధంగా ఉంటుంది. అహంకారం యొక్క సువిశాల సామ్రాజ్యాన్ని – దాని పరివేషాలు, సమస్తమైన సరంజామాతో సహా – అహంకారానికి ఆవల ఒడ్డున ఉన్న Beyond-egoకి క్రమక్రమంగా సమర్పించు కోవాలి. ఈ Beyond-ego యొక్క కార్యశీలత్వము ఇంత అంత అని చెప్పనలవికాదు. దాని సంవిధానము అగణితము. దాని పక్రియలు అనివార్యములు.... ఇందుకు అకుంఠిత మైన విశ్వాసము, ధైర్యసాహసాలు, ఎనలేని ఓరిమి అత్యా వశ్యకాలు.

శ్రీఅరవిందులు

సాధన తొలిదశలో కొంచెం కృషి అవసరమే. ఇక్కడ తొలి అంటే నా ఉద్దేశం స్వల్పకాలమనికాదు. సమర్పణ చేయ వలసిందే. కాని అది ఒక్క రోజులో సంభవించేది కాదు గదా! మనస్సుకు దాని భావాలు దానికుంటాయి. అది వాటి నంటి పెట్టుకొనే ఉంటుంది. మానవుని ప్రాణికశక్తి సమ ర్పణని నిరోధిస్తుంది. ఎందుకంటే తొలిదశలో అది సమ ర్పణ అని పిలిచేది పూర్తిగా విశ్వసించ వీలులేని అధికార సమ్మిళితమైన ఆత్మార్పణ. భౌతిక చైతన్యం ఓ పాషాణం లాంటిది. అది సమర్పణ అని పిలిచేది ఏ విధంగానూ జడ త్వంకంటే వేరైనదేమీ కాదు. *సమర్పణ ఎలా చేయవలెనో ఒక్క చైతాత్మకు మాత్రమే తెలుసు.* చైత్యాత్మ[1] సాధారణంగా ప్రారంభదశలో ఎక్కువగా ముసుగుమాటున దాగి ఉంటుంది.

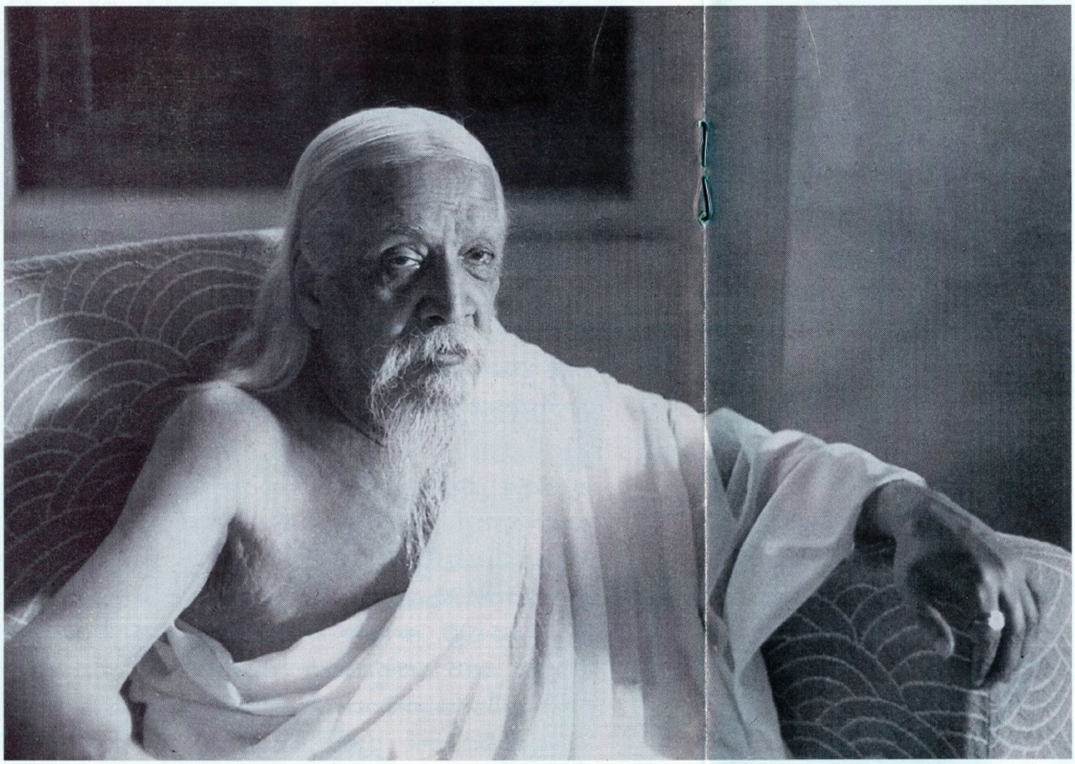
*

వ్యక్తిగత ప్రయత్నం క్రమక్రమంగా దైవశక్తి ఉద్యమంగా రూపాంతరం చెందాలి. నీలో దైవశక్తి యొక్క స్పర్శ ద్యోతకమయినట్లైతే, ఆ శక్తిని మరలమరల మరిమరింత ప్రగాఢంగా దృఢంగా, నీ ప్రయత్నాలను ప్రత్యక్షంగా నిర్వర్తించమని, తానుగా వాటిని చేపట్టి నీకు సంబంధించి నవికాని ఇతర పదార్థములుగా, అంశములుగా, విషయములుగా రూపాంతరీకరణ గావించమని అర్థించు, ప్రార్థించు; శ్రీమాతకు సంబంధించినవిగానే రూపొందించమని స్తుతించు. తత్ఫలి తంగా ఒక మార్పు జనిస్తుంది; వ్యక్తిగత అహంకార పరిధిలో ఉద్యమిస్తున్న కొన్ని శక్తులను శ్రీమాతయే స్వాధీనపరచు కోవటం జరుగుతుంది.

శ్రీఅరవిందులు

---

[1] Psychic

అపారమైన ఆత్మార్పణమే అతని ఏకైక బలిమి.

శ్రీఅరవిందులు

సమర్పణ (శరణాగతి) అంటే ఏమిటో నువ్వు సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవాలి. మనుషులందరు పోతపోసిన విగ్రహాలుగా ఒకేలాగున ఉండరుకదా. ఒక్కొక్కరిది ఒక్కొక్క మనస్తత్వము, ఒక్కొక్క బుద్ధి, ఒక్కొక్క స్వభావము, ఒక్కొక్క ప్రకృతి. దీనిలో మార్పుచెందవలసినది ఈ 'ఒక్కొక్క' తనమే. అందుకనే నువ్వు ఈ 'నేను' ని సర్వ గుణములతో సహా దైవానికి సమర్పించుకోవాలి. అట్లు చేయనిచో ఈ నీ ప్రకృతి ఎలా మారుతుంది?.... అర్థం చేసుకోవటానికీ, ప్రతిస్పందించటానికీ, ఉద్వేగం పొందటానికి, రమారమిగా పురోగమించటానికీ, అన్నిటికీమించి ప్రత్యేక దృక్పథంతో జీవితాన్ని వీక్షించటానికీ మరియు దానినుండి కొన్ని ఫలితాలనాశించటానికీ, నీదైన శైలిలో రూపొందించుకొన్న నీ పద్ధతులు కొన్ని నీకుంటయి. మంచిది, అది సహజమే. కాని నీవు తప్పనిసరిగా సమర్పణ గావించవలసినది వీటినే. వేరుమాటలలో చెప్పాలంటే, నీవు మనఃపూర్వకంగా, దివ్యతేజస్సును పొంది నిన్ను నీవు రూపాంతరీకరించుకోవాలనంటే, నీవు తప్పనిసరిగా నీ సొంతమని భావించి సాగిస్తున్న నీ జీవన విధాన సాకల్యాన్ని నిశ్శేషంగా సమర్పించుకోవాలి. ఎట్టి *అరమరికలు లేకుండా బహిరంగపరచి, భగవంతుడు స్వీకరించటానికి సాధ్యమైనంత యోగ్యంగా సమర్పించుకోవాలి.* తద్వారా, దివ్యచైతన్యం తాను నిన్నేరీతిగా రూపొందించాలని భావిస్తున్నదో, ఆ రీతిగానే ఈ కదలికలనన్నింటినీ, నీ స్వస్వరూప సహజమైన నిత్యసత్యతత్వానికి సాధ్యమైనంత చేరువగా ఉండేలా మలచటానికి, ప్రత్యక్ష చర్యకుపక్రమిస్తుంది.

శ్రీమాత

సమర్పణ

నేను నీకొక ఉపకరణమైన నా దైవమా!
నాలో అంతర్యామివైన ఓ నిగూఢాత్మా! ఓ దివ్య
ప్రకృతీ!
నీ నిశ్చల నిశ్శబ్ద దివ్యతేజోవారాశిలో,
నానశ్వర మానవ రూపసాకల్యం సంగమించనిమ్మ.
నా మనసును నీ మనోద్వారాల త్రవ్వకానికై నీ సొంతం
చేశాను,
నా సంకల్పాన్ని నీ సంకల్పంగా తీర్చిదిద్దటానికి
నీకర్పించాను;
మార్మికమైన మాటలకందని మనసంగమంలో
నాదంటూ లవలేశమైనా దేనినీ మిగులనీయకు.
నీప్రేమ నినదించే విశ్వధ్వని సంకేతాలతో నా హృదయం
మార్మోగాలి,
వసుంధర ప్రయోజనాలకై నా శరీరం నీ యంత్రంగా
నిలవాలి;
నా రక్త ప్రసరణ వలయంలో నీ ఆనంద పారవశ్యపు
స్రవంతులు పొంగి పొరలాలి.
నా ఆలోచనలు, తరిగే నీ తేజాన్ని పసిగట్టి ఉసిగొలిపే
వేటకుక్కల కంటి వెలుగులు కావాలి.
నీ ప్రతి ఆత్మలోనూ, రూపంలోను అద్వైతంగా
కదలాడే, అనంతాత్మగా మాత్రమే నన్ను మిగుల్చు.

శ్రీఅరవిందులు

దైవమును విశ్వసించుటయే అంతరంగిక సమర్పణ యొక్క మూలస్తంభము. "నాకు దైవమే కావాలి, అన్యమేమీ వద్దు. నేనాయనకు సంపూర్ణంగా నివేదించుకోవాలని నిశ్చయించుకొన్నాను — నా ఆత్మ దానికోసమే పరితపిస్తుంది కాబట్టి నేనాయనను కలుసుకోవటం తథ్యం. సాక్షాత్కరించుకోవటం ఖాయం. నేను యింతకు మించి దేనిని కోరను. నాలో రహస్యంగాగాని, బహిరంగంగాగాని, తెర మరుగునగాని, తెరముందరగాని నన్నాయన వద్దకు చేర్చే కార్యక్రమాన్ని మాత్రమే నాయందు నిర్వహించమని ఆయనను కోరుతాను. ఫలానా టైములోగాని, ఫలానా మార్గంలోగాని సాధించమని పట్టు బట్టను. ఆయన ఇచ్చవచ్చిన టైములోనే, ఇచ్చవచ్చిన రీతిలోనే చేయనిమ్ము. నేనాయనను నమ్ముతాను. ఆయన యిచ్ఛకుబద్ధుడనై వుంటాను, ఆయన వెలుగు కోసం, రాకకోసం, ఆయన సంతోషం కోసం నిశ్చలంగా ఆకాంక్షిస్తూ ఉంటాను. ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా, ఎంత ఆలస్యమైనా లెక్కసేయక, ప్రయత్నాన్ని ఏమాత్రం సడలించక, విరమించక ఆయన మీదనే ఆధారపడుతూ ఉంటాను. నా మనస్సు నిశ్శబ్దమై ఆయననే విశ్వసించు గాక; ఆయనే అందులో తన జ్యోతిని వెలిగించుగాక; నా ప్రాణికము (vital) నిశ్చలమై ఆయనను మాత్రమే ఆశ్రయించుగాక; ఆయన దానికి ప్రశాంతత, సంతసములను అనుగ్రహించుగాక. సర్వమూ ఆయన కోసమే, నేనూ ఆయన కోసరమే. ఏది ఏమైనా సరే నేనీ ఆకాంక్షను, ఆత్మార్పణాన్ని పోషిస్తూనే ఉంటాను. సిద్ధి తప్పకుండా ప్రాప్తిస్తుందనే భరోసాతోనే నడుస్తూ ఉంటాను".

నీవీ దృక్పథాన్ని పోషిస్తూ, దానినే నీలో దృఢపరుచుకోవాలి.

అసలుసిసలైన శరణాగతినీ, అచేతనమైన ఉదాసీనతనూ, ఒకదానికొకదానిని తబ్బిబ్బుగా భావిస్తున్నారు. ఒకొక్కప్పుడు సమానార్థకాలుగా పొరబడుచున్నారు. ఈ గందరగోళ పరిస్థితి మాటిమాటికి పునరావృతమవుతున్నది. అచేతనమైన ఉదాసీనస్థితినుండి నిత్యమైన, సత్యమైన, శక్తివంతమైన ఫలవంతమైనదేదీ లభ్యంకాదు. భౌతికప్రకృతి యొక్క అచేతనమైన ఉదాసీనస్థితియే, అసలుసిసలైన శరణాగతిని, ప్రతి మసకబారిన లేదా అదైవికమైన వివిధ ప్రాబల్యాల దయాదాక్షిణ్యాలముందు, కైవారం చేసేలా భ్రమింపజేస్తున్నది. దైవశక్తి ఉద్యమించి పురోగమించటానికి ఓ ఆహ్లాదకరమైన, శక్తివంతమైన, సహాయకారియైన, నివేదన అత్యంత ఆవశ్యకమైయున్నది. విధేయతాపూర్వకమైన వినయపరిపూర్ణమైన వివేకవికసితమైన ధీరోదాత్తవాణి కావాలి. సత్యాన్వేషణ గావిస్తూ సత్యాన్ని అధ్యయనం చేస్తున్న ఓ ఓజస్సంపన్నుడైన విధ్యార్థివిధేయత నినదించాలి. విశ్వాసపాత్రుడైన దైవసేవకుని యొక్క విధేయతాగళం విప్పారాలి; అజ్ఞాన, అసత్యాలను ఎదిరించి పోరాడగలిగిన చేవగలిగిన తేజోవారాశియైన ప్రవృద్ధ అంతర్యోధుని విధేయతా విజృంభిత సప్తస్వరకేళి పరిఢవిల్లాలి.

శ్రీఅరవిందులు

శ్రీఅరవిందసొసైటీ, పాండిచేరి - 605002,
వారిచే ప్రచురించబడుచున్న తెలుగు మాసపత్రిక.

సంవత్సరచందా రు 60/-. విడిపత్రిక రు 10/-.

సంపాదకులు: ఆర్. ఎల్. ఎన్. శాస్త్రి, బి. వెంకట్రామయ్య, వి. మన్‌మోహన్ రెడ్డి.

ప్రచురణకర్త, ముద్రణ: శ్రీఅరవింద సొసైటీ, పాండిచేరి - 605002 వారి తరఫున శ్రీ ప్రదీప్ నారంగుచే శ్రీఅరవిందాశ్రమ ప్రెస్సు, పాండిచేరిలో ముద్రించబడినది.